

anden Behandling, men paa den anden Side kan det være, at man kommer til en hurtigere Afgørelse ved at behandle Sagen i et Udvalg, men det maa rigtignok saa være under den aldeles bestemte Forudsætning, at dette Udvalg kan arbejde meget hurtigt. Vi maa jo være forberedte paa, at vi ere paa Slutningen af Samlingen, og Sagen har saa stor Betydning, at det for mig først og fremmest er om at gøre, at den absolut kunde føres igennem i denne Samling; det vil forhaabentlig ogsaa kunne naas, men lykkes det ikke, vil det blive en overordentlig stor Skuffelse ikke alene for dem, der ere tjenende, for dem, der skulle arbejde for andre, men ogsaa for selve de forretningsdrivende, der have længtes meget efter at faa en Ordning paa dette Omraade, som kun kan opnaas gennem Lov, idet det har vist sig, at det ikke har kunnet ske ad Frivillighedens Vej. Jeg anbefaler derfor, at man forsøger meget hurtigt at føre denne Lov igennem.

Jørgen Berthelsen: Jeg vilde gerne paa mine Meningsfællers og egne Vegne meget varmt anbefale det foreliggende Lovforslag. Det har jo staaet paa Dagsordenen i mange Aar, og jeg vil for Resten sige, at for Jyllands Vedkommende finder jeg, at det er ganske forbavsende, hvilke Resultater man er naaet til ad Frivillighedens Vej. Jeg mener endogsaa, at det Forslag, som foreligger her omdelt paa Tingets Bord, virkelig er Udtryk for et Ønske, som næres af store Dele af den Befolkning, som er særlig berørt af dette Spørgsmaal. Det er min Opfattelse af det foreliggende Forslag, og jeg vil meget varmt anbefale det.

Jeg kan for øvrigt give min Tilslutning først og fremmest til den højtærede Minister, men ogsaa i alt væsentligt til de Udtalelser, som faldt fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tønderlund), som sidst havde Ordet. Det ærede Medlem havde nogle Indvendinger at gøre, idet han foretrak Bestemmelser i selve Lovforslaget fremfor, at det var henvist til Kommunalbestyrelsernes Afgørelse at affatte Vedtægter, som altsaa skulle approberes og stadfæstes af Amdsraadet og Ministeriet, henholdsvis for Land og By. Jeg har den modsatte Opfattelse. Jeg tror, at det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, i en Lov at fastsætte saa bestemte Regler, at de nogenlunde kunne passe baade for Land og By, og jeg tror, at det vil være i høj Grad heldigt at overlade til de lokale Myndigheder at skønne over, hvilken Trang

der er til Stede. Derved vil man vist opnaa de bedste Resultater. Jeg vil, som sagt, anbefale Lovforslaget og anbefale det til hurtig Fremme.

H. N. Hansen: Jeg kan væsentlig henholde mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte af den første ærede Taler i Dag, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tønderlund). Jeg vilde som han ønsker, at der havde været givet Landstinget noget mere Tid til at behandle denne Sag, end sket er, blandt andet ogsaa fordi der er fremkommet en Del Henvendelser fra adskillige næringsdrivende, som gøre opmærksom paa forskellige Ønsker, de have, og det er højst ubehageligt at maatte svare dem, at der kun er levnet Landstinget saa kort Tid til at behandle denne Sag, at det er vanskeligt for os at tage Hensyn til de Ønsker, der saaledes fremkomme. Der er nemlig en ganske uforholdsmæssig Forskel paa den Tid, der er levnet os til denne Sags Behandling, og den Tid, hvori den har været til Behandling i det andet Ting. Den henvistes i Folketinget til Udvalg den 6. November, og Betænkningen blev først afgiven den 14. April. Dette gør det ikke meget lysteligt her at give Forslaget hen til en Udvalgsbehandling, som skal fremmes paa faa Dage; men vi ere jo stillede saaledes, at Sagen ikke kan tages anderledes. Ogsaa jeg er stemt for at anbefale, at Loven i det hele søges gennemført i indeværende Samling. Men at lade den helt passere uden at prøve paa Udvalg, vil dog neppe være rigtigt, og det saa meget mindre, som forskellige af de Synspunkter, den første ærede Taler fremhævede, ogsaa deles fra min Side. Jeg vil endda udvide det noget, idet jeg navnlig vil henlede Opmærksomheden paa, at der i Loven er optaget Bestemmelser — under den Del af den, som giver visse Forretninger Ret til at have Udsalg efter Kl. 8 —, hvorved der er føjet nogle Begrænsninger til for disse Forretninger, som forekomme mig højst uheldige. Naar man nemlig giver en Forretning Lov til at holde aabent, er det meget naturligt og ikke til at kontrolere, om den sælger nogle Varer og ikke andre, og dette har heller ikke noget at gøre med det Øjemed, som denne Sag har. Thi disse Forretninger maa jo holde deres Folk for at sælge de Varer, de have Lov til at sælge, og disse Folk blive saa ikke mere bebyrdede ved ogsaa at sælge de andre Varer. Der kommer der en Forskel ind, som efter min